

SP Nr 280

STYCZEŃ 2016 | Numer 2

SPECOPORADNIK

*Zespół specjalistów Szkoły Podstawowej
z Oddziałami Integracyjnymi Nr 280
im. Tytusa Chałubińskiego*

PORADY

Apel Twojego dziecka

Apel Twojego dziecka

Nie psuj mnie

Dobrze wiem, że nie powinienem mieć tego wszystkiego czego się domagam. To tylko próba z mojej strony

Nie bój się stanowczości

Właśnie tego potrzebuję – poczucia bezpieczeństwa

Nie bagatelizuj moich złych nawyków

Tylko Ty możesz pomóc mi zwalc-

zyć zło, póki jeszcze jest możliwe

Nie rób ze mnie większego dziecka niż jestem

To sprawia, że przyjmuję postawę głupio dorosłą, żeby udowodnić, że jestem duży

Nie zwracaj mi uwagi przy innych ludziach, jeśli nie jest to konieczne

O wiele bardziej przejmuję się tym, co mówisz, jeśli rozmawiamy w cztery oczy

Apel Twojego Dziecka inspirowany jest tekstami Janusza Korczaka, lecz nie jest on jego autorem

Zbyt łatwo strach zmusza mnie do kłamstwa

Nie bądź niekonsekwentny

To mnie ogłupia i tracę całą swoją wiarę w ciebie

Nie odtrącaj mnie, gdy dręcę Cię pytaniami

Może się wkrótce okazać, że zamiast prosić Cię o wyjaśnienia poszukam ich gdzie indziej

Nie wmawiaj mi, że moje lęki są głupi

One po prostu są.

Nie rób z siebie nieskazitelnego ideału

Prawda na twój temat byłaby w przyszłości nie do zniesienia

Nie wyobrażaj sobie, że przepraszając mnie stracisz autorytet

Za uczciwą grę umiem podziękować miłością, o jakiej Ci się nie śniło

Nie zapominaj, że uwielbiam wszelkiego rodzaju eksperymenty

Nie chroń mnie przed konsekwencjami

Czasami dobrze jest nauczyć się rzeczy bolesnych i nieprzyjemnych

Nie wmawiaj mi, że błędy które popełniam są grzechem

To zagraża mojemu poczuciu wartości

Nie przejmuj się za bardzo, gdy mówię, że cię nienawidzę

Czasami mówię to, by przyciągnąć Twoją uwagę

Nie zrzędz

W przeciwnym razie muszę się przed Tobą bronić i zrobię się głuchy

Nie dawaj mi obietnic bez pokrycia

Czuję się przeraźliwie zawiedziony, kiedy nic z tego wszystkiego nie wychodzi.

Nie zapominaj, że jeszcze trudno mi jest precyzyjnie wyrazić myśli

To dlatego nie zawsze się rozumiemy

Nie sprawdzaj z uporem maniaka mojej uczciwości

To po prostu mój sposób na życie, więc przymknij na to oczy

Nie bądź ślepy i przyznaj, że ja też rosnę

Wiem jak trudno dotrzymać mi kroku w tym galopie, ale zrób co możesz, żeby się udało

Nie bój się miłości

Nigdy

Aby zorganizować dziecku z dysleksją otoczenie sprzyjające uczeniu się

- Wdrażamy porządek i stały rozkład dnia (ta sama pora wstawania, spożywania posiłków, wykonywania obowiązków, kładzenia się spać). Dziecku daje to poczucie spokoju i ładu. Jego organizm, zwłaszcza układ nerwowy, ma czas na regenerację.
- Planujemy z wyprzedzeniem wszystkie sprawy dodatkowe (poza rozkładem dnia), w których dziecko będzie uczestniczyć.
- Dyskretnie przypominamy dziecku o jego obowiązkach.
- Dajemy dziecku czas na odpocznik po szkole, lecz odrabianie lekcji powinno się odbywać po niezbyt długiej przerwie. Tuż przed rozpoczęciem pracy niech wykona kilka ćwiczeń ruchowych przy muzyce.
- Stwarzamy dziecku warunki do dobrej koncentracji uwagi podczas odrabiania lekcji. Trzeba ograniczyć silne bodźce, czyli unikać głośnej muzyki, włączonego telewizora, radia, głośnego rozmawiania itp. Wokół stołu do odrabiania lekcji nie eksponujemy obrazków, maskotek, zabawek, by nie rozpraszać dziecka.
- Ograniczamy dziecku oglądanie telewizji i granie w gry komputerowe. Zajęcia te powinny się odbywać we wcześniej zaplanowanym czasie i być traktowane jako nagroda (dozowana w ścisłych granicach czasowych). W zamian bardzo wskazane jest wyjście z dzieckiem na spacer lub udział raz w tygodniu w zajęciach rozwijających zainteresowania.
- Dostosowujemy tempo nauki do możliwości psychofizycznych dziecka.
- Zapewniamy dziecku spokojne miejsce do odpoczynku i zabawy.
- Uczymy dziecko relaksacji.
- Pilnujemy, aby dziecko, przystępując do nauki, nie było głodne ani spragnione
- Dbamy o prawidłową dietę, bogatą w białko i witaminy.

Kiedy udać się do logopedy?

Jeżeli rodzice mają jakiegokolwiek wątpliwości najlepiej udać się na konsultację do specjalisty jak najszybciej. Nielezione wady wymowy utrudniają komunikację na różnych jej poziomach. Rzutuje na ich życie osobiste i karierę zawodową. Nieumiejętność przekazywania treści stanowi poważną barierę w kontaktach międzyludzkich. Wiadomo na przykład, że większość dzieci z rozpoznaną dysleksją miało wcześniej problemy z mową. Choć nie jest to regułą.

Rozwojowi mowy sprzyja... ruch
Dzieci powinny ruszać się, śpiewać, tańczyć, rysować, naśladować. Powinny również mieć orientację w schemacie własnego ciała (np. wiedzieć, gdzie jest lewa, a gdzie prawa strona). Należy jak najwięcej z dzieckiem rozmawiać, czytać, uczestniczyć w jego zabawach i... cierpliwie odpowiadać na pytania. Jeśli dziecko nie zadaje pytań lub zadaje ich mało, to znak, że należy mu się uważnie przyjrzeć. Pytając, dziecko uczy się świata. Uczy się także komunikacji.

Trzylatek zadaje średnio ok. 50 pytań dziennie. I dobrze! Lepiej, by rodzicom wystarczyło cierpliwości i nie zbywali dziecka byle czym, bo lekceważenie pytań zabija wrodzoną zdolność poznawczą.

Od czego zależy skuteczność terapii logopedycznej?

Dziecko uczestnicząc w zajęciach logopedycznych wymawia poprawnie daną głoskę, ale nie kontroluje tej wymowy w domu?

Aby terapia przyniosła najlepsze rezultaty, potrzebna jest współpraca terapeuty z rodzicami. Dziecko musi wiedzieć, że stosujemy wszystkie głoski także poza gabinetem.

Pozostawiane materiały należy wykonywać systematycznie i sumiennie. W przeciwnym przypadku czas terapii logopedycznej zostanie wydłużony.

Niewzłocznie udaj się do logopedy, gdy:

- niepokojące są zmiany anatomiczne w budowie narządów mowy;
- dziecko podczas artykulacji wsuwa język między zęby lub ociera nim o wargę, bo na każdym etapie wiekowym jest to wada, która się nie wycofa samoistnie, a w przyszłości może spowodować seplenienie;
- istnieją wątpliwości czy dziecko dobrze słyszy;
- dziecko nawykowo mówi przez nos;
- dziecko po ukończeniu 4 r.ż. zamienia głoski dźwięczne na bezdźwięczne: „d” na „t” (np. zamiast domek mówi tomek), „w” na „f” (zamiast woda mówi fota), „g” na „k” (zamiast głowa mówi kłowa), „b” na „p” (zamiast buda mówi puta);
- dziecko pod koniec 3 r.ż. nie wymawia którejkolwiek z samogłosek ustnych: a, o, u, e, i, y;
- dziecko zniekształca głoski, np. wymawia „r” gardłowo. Trzeba jednak wiedzieć, że zastępowanie głosek trudniejszych łatwiejszymi nie jest wadą, ale swoistą cechą rozwoju mowy. Jeżeli jednak podczas wymawiania głosek dziecko nie zastępuje jej inną znaną w języku polskim, ale używa „obcego” dla nas dźwięku, wówczas warto zanotować sobie słowa, w których to ma miejsce i skonsultować to z logopedą;
- dziecko wyraźnie jąka się (miewa częste blokady i uporeczywe powtarzanie jakiejś głoski lub utrudniony start mowy). Jednakże jeśli zauważymy u dziecka lekkie zacinięcie, powtarzanie sylab nie wpadajmy w panikę - może to być typowa, fizjologiczna nie płynność mowy. Bierze się ona stąd, że w wieku przedszkolnym rozwój myślenia i zasób słownictwa biernego (co dziecko rozumie) rozwija się szybciej niż jego umiejętności wypowiedzenia swoich myśli, a to może powodować rozwojową nie płynność mowy. Jeśli jednak problem będzie się nasilał, potrzebna jest szybka konsultacja ze specjalistą.